

НА СТРІТЕННЯ ЗИМА З ВЕСНОЮ ЗУСТРІЧАЄТЬСЯ...

У кожного місяця є свої свята, себто такі, що найповніше освячують ту чи іншу пору року. Якщо січень знаменний насамперед трьома святами – Різдвом, Василем (Новим Старим роком) та Водохрецією, то лютий може похвалитися лише одним – Стрітінням, котре припадає на середину місяця – 15 лютого.

СВЯТО це в Україні здавна шанувалось. Люди в цей день, як правило, не працювали, і уважно придивлялись до погоди, бо «Лютий до березня в гості приїжджає», щоб «На Стрітіння зими з весною зустрітися». Вважалося: хто з них в цей день переборе, такою й буде погода до початку березня. У народній уяві зима – це стара баба в полатаному кошушку, поношених шкарбанах та дірявій хустині, поточеній мишами, через дірки якої витинаються

сиві пасма волосся. За плечима теліпається зморшкувата напівпорожня торбина, в руках поцерблене горнятко, наповнене льодом. Саме такою Зима на Стрітіння виходить навстріч Весні (в деяких варіантах – Літу) – привабливій дівчині; в неї нова, помережена різнокольоровими узорами сорочка та зелена плахта, у руках – серп і жмут збіжжя.

Саме така зустріч і була покладена в основу народної назви свята – Стрітіння чи Стрічення. У цей день у храмах відбувалися торжественна служба, після якої святити воду і свічки. Кожен господар обов'язково готував власну громничну свічку і ніс на посвяту. Після повернення з церкви він запалював її, «щоб весняна повінь не пошкодила посівів і щоб мороз дерев не побив». З переважної більшості прислів'їв та прикмет випливає: «Якщо на Стрітіння холодно, то вже скоро весна».

Планується спростити процедуру оформлення землі

Міністерство аграрної політики і продовольства, Держгеокадастр і Міністерство економічного розвитку і торгівлі отримали доручення, згідно з яким повинні надати пропозиції щодо скорочення термінів і процедур оформлення земельної ділянки. Про це за результатами розширеного засідання повідомив заступник міністра регіонального

розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Лев Парцхаладзе, повідомляє прес-служба Мінекономрозвитку. «Мова йде про можливість безоплатної приватизації, передачі в користування або продажу земель державної або комунальної власності», - відзначили у відомстві.

Наміри

ВІДПОВІДНО до доручення планується ґрунтовно проаналізувати існуючу ситуацію і досвід інших країн і розробити ряд змін для оптимізації послуги, зменшення бюрократичної і корупційної складової. За підрахунками експертів, після цього отримання послуги може скоротитися в цілому в десять разів.

«Сьогодні, щоб оформити земельну ділянку, потрібно в прямому сенсі слова пройти всі «кола пекла». П'ятдесят чотири документа, від дев'яти місяців до двох років проходження процедур. Це велике адміністративне навантаження на наших громадян і зайве затягування

процедур, які, крім усього, стримують розвиток економіки і перешкоджають залученню нових інвестицій. Тому зараз спільно з профільними відомствами та експертами вивчається можливість оптимізації цієї послуги», - прокоментував Парцхаладзе.

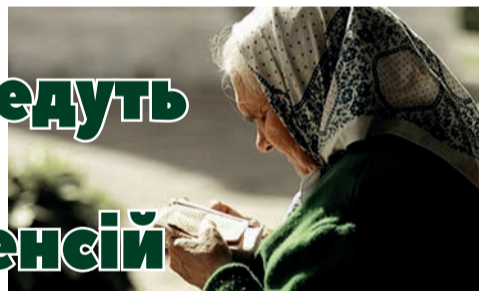
Тому, згідно з дорученням, заплановано: встановити вичерпний перелік документів, які необхідно подавати, і ввести можливість отримати послугу на підставі єдиного звернення в онлайн-режимі; скасувати 51 паперовий документ, ввівши електронні сервіси;

надати можливість місцевим органам влади здійснювати держреєстрацію земельних ділянок; скасувати необхідність отримання дозволу на розробку проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки та ввести добровільне попереднє узгодження її розташування; удосконалити процедуру нормативної грошової оцінки земельної ділянки; чітко обмежити терміни підготовки і проведення процедур та інші важливі зміни. Нагадаємо, Президент підписав закон про продовження «земельного мораторію».

З 1 березня в Україні проведуть масштабне підвищення пенсій

В Україні з 1 березня підвищать всі пенсії з урахуванням оновленого показника зарплати (на 50% від зростання зарплат за три роки плюс 50% інфляції). Надбавку від 500 грн. зможуть отримати українці, які на даний момент мають пенсії від 4,2 тис. грн., інформує Ukr.Media.

У формулі розрахунку фігурують лише три показники: стаж, середня зарплата по країні, власна зарплата. Для прикладу, в минулому році підвищили пенсії приблизно на 9%, а середня зарплата зросла приблизно на 25%. Відповідно, ті пенсіонери, які пізніше вийшли на заслужений відпочинок, при розрахунку мали показники зарплати вищі.

Рішення

Це призводить до так званого «застарівання виплат». Кабінет Міністрів у рамках пенсійної реформи ввів автоматичний перерахунок виплат з урахуванням оновлених зарплат. І вже через кілька тижнів, 1 березня, відбудеться обіцяне підвищення.

За законом рахують таким чином: обчислюють відсоток середнього зростання заробітної плати за минулі три роки, ділять його навпіл і додають половину від минулорічної інфляції. Орієнтовно це може бути близько 12-17%. На такий рівень і зростуть пенсії.

Кабмін звільнив в.о. міністра аграрної політики і призначив нового

Кабінет Міністрів звільнив виконуючого обов'язки міністра аграрної політики і продовольства Максима Мартинюка і призначив в.о. міністра заступника міністра з питань європейської інтеграції Ольгу Трофимцеву. Про це повідомила прес-служба міністерства.

«Шостого лютого Кабінет Міністрів України прийняв заяву про відставку в.о. міністра аграрної політики і продовольства Максима Мартинюка й одночасно прийняв призначення на посаду виконуючого обов'язки міністра - заступника міністра аграрної політики та продовольства з питань євроінтеграції Ольги Трофимцеву», - йдеться в повідомленні.

На початку грудня 2018 року Кабмін призначив Мартинюка тимчасово виконуючим обов'язки міністра аграрної політики і продовольства. Як відомо, 23 травня 2017 року міністр Тарас Кутовий написав заяву про відставку з посади. Верховна Рада прийняла відставку Кутового 22 листопада 2018 року.

МінаПК попереджає аграріїв про шахраїв

Повідомляємо, що останнім часом від суб'єктів господарювання надходить інформація про випадки надсилання підозрілих листів від імені Міністерства аграрної політики та продовольства України. Повідомлення надходять з фіктивної адреси info@minagro.com.ua з темою «Отримайте дотацію в рамках державної підтримки сільського господарства». У листі зазначається, що відповідний суб'єкт господарювання відібрано як потенційного кандидата на отримання дотації. Для цього шахраї пропонують завантажити та заповнити анкету. Імовірно завантажений файл містить вірусну програму. Зі свого боку, Міністерство аграрної політики та продовольства України запевняє, що ніколи такої поштової розсилки не робило та закликає одразу видаляти подібні листи. Нагадаємо, офіційними електронними адресами Міністерства є info@minagro.gov.ua та news@minagro.gov.ua.

Децентралізація.dp.ua

УРАГАННЕ ЗАБРУДНЕННЯ І НАВКОЛО НЬОГО

Читайте - стор. 4

Сьомого лютого Верховна Рада зробила два доленосних кроки. Проголосувала за зміни до Конституції України про належність держави до Європейського Союзу та вступ до системи колективної безпеки НАТО, або військово-політичної спілки 29 держав, до якої входять більшість країн Європи, Туреччина, США і Канада. Тоді ж 240 парламентарів дослухалися до давнього прагнення нащадків кількох Січей і висловилися «за» перейменування Дніпропетровської області на Січеславську та подання цього законопроекту до Конституційного суду України. Це справжнє прозріння наших обранців, до якого ми всі йшли так довго. І результат величезної праці науковців, письменників та журналістів Придніпров'я, проникливих розповідей на радіо Лесі Степовички, багатомісячні зусилля митців і волонтерів задля підтримки «Січеславська ТАК!», вибуховий виступ депутата Андрія Денисенка в парламенті, відео пристрасних звернень до народних обранців совісті України – Степана Хмари та письменниці Оксани Забужко. Другий варіант назви краю – Дніпровська область – отримав лише 144 голоси.

Реалії доби Олігархи добивають, а заробітчани рятують

Іван МОРОЗ

На запитання багатьох – ну що дала нам та Європа, можна однозначно відповідати: не так вже й мало. В тому числі робочі місця з більш пристойною зарплатою для наших заробітчан. Саме вони великою мірою зараз рятують від голоду й холоду себе і свої сім'ї тут, в Україні. Тільки за 2018 рік грошові перекази в Україну від трудових мігрантів становили біля 11 мільярдів доларів. Про це на прес-конференції 31 січня повідомила перший заступник голови Національного банку Катерина Рожкова.

З ЧАСІВ проголошення незалежності під час виборчих компаній всі держиморди нашої країни клялися і божилися, що створюватимуть нові робочі місця, підійматимуть зарплату, створюватимуть привабливий інвестиційний клімат. А насправді країна ними пограбована під виглядом «прихватизації», тож процвітає диктатура олігархату. Саме завдяки газовим баронам і королям енергетики ціни неймовірно і безконтрольно зростають на комунальні тарифи, продукти харчування, медикаменти, адміністративні послуги тощо. А пенсії і зарплати українців залишаються майже незмінними. Люди не витримують цінового тиску і йдуть на заробітки. Сума переказів українських заробітчан вже, за оцінками експертів, приблизно в 5 разів більші, ніж суми прямих іноземних інвестицій!

Кількість безробітних в Україні, розрахована за методикою Міжнародної організації праці, у 2018 році становила 1,7 млн. осіб. Менш як 21% з них зареєструвалися в Державній службі зайнятості, повідомляє «Громадське». МВФ тим часом назвав цифру близько трьох мільйонів українців, які працюють за кордоном. На думку міністра соціалістики Андрія Рєви, дев'ять з половиною мільйонів українців працює за межами країни. Чому вони йдуть за кордон? Бо в Україні, на думку Фонду, низька зарплата, на всі товари і послуги високі ціни, слабкий бізнес-клімат, проблемні кредити, розул корупції, правова незахищеність. Це при тому, що економічні експерти наголошують, що підвищення тарифів на газ не обов'язкова умова МВФ, який насправді вимагає лише баланс між видатками та доходами у державному бюджеті. Але українська влада вкотре йде найпростішим, перевіреним методом – обдирає простого українця, нещадно підвищуючи ціни на блакитне паливо. Звичайно, це куди краще, аніж проводити економічні реформи чи створювати нові робочі місця в країні з гідною зарплатнею.

Тим часом наші олігархи продовжують скуповувати енергогенераційні компанії та підіймають тарифи. Як повідомив експерт з ринку енергетики Андрій Герус, що коли ДТЕК (найбільший в Україні енергохолдинг, власник Рінат Ахметов) скупив вугільні шахти та вугільні електростанції, тарифи вугільних електростанцій стрімко зросли. Вони стали втричі вищі від тарифу атомних станцій. На початку січня цього року Ахметов взявся розширювати монополію, маючи намір купити «Київобленерго» і «Одесаобленерго». Тож неважко спрогнозувати, які будуть тарифи в Україні, коли він здійснив задумане. Це ще один доказ, що олігархія – причина всіх бід в Україні. Приватизацію стратегічних підприємств треба заборонити на законодавчому рівні, повернути капітали з офшорів та припинити вивезення капіталів з України. Тільки це витягне нашу країну з корупції і тотального зубожіння. Відтак маємо обрати президента, який з депутатами покладе край олігархату, щиро вболівати за те, щоб заробітчан повернути додому і забезпечити їм гідні зарплати.

«СІЧЕСЛАВСЬКА» БУЛА, Є І БУДЕ!

Остап ВЕРНИГОРА

ПОВЕРНУТИ назву області «Січеславська» закликали і чимало відомих людей краю. Заступник голови Дніпропетровської облради Святослав Олійник у соцмережах однозначно підтримав перейменування:

«Січеславська – значно краще виражає дух місцевості, її характер, історію і саму суть. Вільна земля, Дике поле, спілки воїнів-землеробів. Сама історія дихає крізь цю назву. Підтримуймо!»

Особливою любов'ю «Січеславська» користується у військових, які відчують свою пряму спорідненість зі славним козацьким минулим. Легендарний командир Української добровольчої армії Дмитро Ярош ще до голосування заявив:

- Район Кам'янського, де я народився та живу, з XVI століття належав до земель Славного Війська Запорізького низового. Він у людській пам'яті старожилів до цієї пори ділиться на сотні, військово-адміністративні одиниці, заведені козацтвом з давніх часів. Вище Дніпром – Мазепин острів, місце переправи українсько-шведської армії 1709 року. Готовий підтримати зміну назви області на Січеславську.

До цього можна додати, що наш обласний загін УДА іменується «Січеслав», одне з місць таборування «Правого сектору» - «Дібрівська Січ». Та не всім нова назва краю припала до шмиги. Точніше вона вже діяла століття тому, коли академік Дмитро Яворницький після проголошення Української народної республіки в 1917-му запропонував перейменувати обласний центр на Січеслав, що було добре підтримано в краї. Та Україну передого окупували більшовицькі заїди, чому сприяла незгода між різними українськими частинами. Але ні про ті події, ні про сучасні військові дії взагалі не йдеться у дивному дописі у Фейсбуці міського голови Дніпра Бориса Філатова:

«Я – за Дніпровську область, проти Січеславської. Край хочуть назвати штучно вигаданим».

Електронний казус мера викликав шквал критики дописувачів - від сакраментального «Борисе, ти не правий!» до поради «вивчити українські історію та мову, або ж їхати до Ізраїлю». Зазвичай Б. Філатов під час роботи уперто використовує російську, зазначивши, що «йому так зручніше». Як не дивно, до перемоги на виборах у парламенті діючого скликання він входив до депутатської групи колег-земляків «За Січеславщину!» і навіть... був її керівником, не цурався вишиванки. Отакі метаморфози бувають з людьми, які вмійють, як кажуть, в повітрі перевзутися. Не дивно, що ініціатива Бориса Альбертовича знайшла в публічному просторі всього кілька десятків прихильників. Проти ж висловилися сотні патріотично налаштованих земляків.

Ось так безбарвна і безлика, або «лободова», за висловом нашого читача Григорія Дубовицького, назва області «Дніпровська» не знайшла підтримки ні в сесійній залі, ні

у краї. Така назва ще й небезпечна і «магнітна» для відомих «собраторів земель узькіх». Прокраїнське ж ім'я певним чином відгороджує нас від ворога, вважає завідувачка Меморіального будинку-музею Дмитра Яворницького Яна Тимошенко. Такої ж думки і голова Дніпропетровської обласної спілки краєзнавців Ігор Кочергін:

- Розкручувати назву області «Дніпровська» немає підстав. Бо у нас є Дніпровський район і в області, і у Києві. Дніпро тече в Росії і Білорусії, тому ця назва безособова, некоректна. А нам треба назву впізнавану. Січеславщина, яка не є новотвором, думаю, доречна, невідомостю, нештучна і плюс не є політизованою.

Фахові висновки відомого краєзнавця не залишають «точки опори» для «важеля» протилежних думок з табору «Дніпровської». До перших можна долучити і роздуми відомого журналіста Романа Скрипінна з Фейсбуку:

«Символи впливають на хід думок людей. Це змінює реальність і ландшафт. Тільки старорежимні люди апелюють до того, мовляв, що ми звикли до Дніпропетровська, нехай так і буде. А що воно означає – ми не задумуємося. Але і місто Дніпро, і річка Дніпро, ще й область Дніпровська – це якось тупо. Січеславська ТАК!»

Сьомого лютого депутати підтримали патріотичні устремління жителів нашої області, які п'ять років тому утворили перші добровольчі батальйони і дали відсіч великим планам малого кремлівського «штандартенфюрера» створити Новоросію від Харкова до Одеси. Подумалося – оте прозріння в парламентській залі далось ціною надзвичайно важких випробувань і багатьох помилок. Сьогодні більшість українців розуміє, що коли б 1991-го Президентом обрали В'ячеслава Чорновола, то Україна вже б мала рівень розвитку і національної безпеки Латвії, Естонії і Литви. І демокунізацію ми б давно завершили. І з самого початку створили б єдину православну українську церкву.

А якби той розум спереду, що тепер іззаду, як кажуть, то і родовід Україна вже вела б не від УРСР, а від Україн-

ської народної республіки 1917 – 1921 років, визнаної тоді багатьма державами. До речі, ще 22 серпня 1992 року Президент УНР в екзилі Микола Плав'юк передав Грамоту Державного Центру УНР Президенту України Леоніду Кравчуку, що Українська Незалежна Держава, проголошена 24 серпня 1991 року, є правонаступницею УНР. Та й досі наш парламент, як не дивно, не ратифікував Грамоту УНР. Пора вже нам перестати цуратися свого минулого, задля кращого майбутнього.

До слова, кілька сучасних кандидатів на президентську посаду вже мають цей пункт у своїй програмі. Якщо хтось досі вважає, що це не має істотного значення, той глибоко помиляється. Для прикладу, Литва 1990-го заявила, що відновлює дію Акту проголошення незалежності Литви 1918 року. Тепер вона звернулася до Міжнародного суду і вимагає суттєвої компенсації за незаконну тривалу окупацію Радянським союзом від Російської федерації, яка проголосила себе його спадкоємницею. Скажете, наївно? Навпаки – логічно і послідовно з точки зору міжнародного права.

Теж самісіньке слід робити і нам. Тоді світ швидше зрозуміє справжню, фашистську політику колишнього Союзу і сучасної Федерації, скоріше зробить правильні висновки для світової безпеки. І ухвалить врешті-решт дієві, а не ефемерні, спільні санкції проти сучасного світового жандарма. Україні потрібне політичне прискорення в цьому напрямку, негайний міжнародний судовий розгляд поданого позову про анексію Криму. Слід вже й за окупацію частини Донбасу подати. Січеславський край ще в 2014-му став справжнім бастіоном, який одігнав од себе ордінські зграї. І, безперечно, буде таким і надалі. А суттєво допоможе цьому ще одне таке голосування в парламенті плюс 300 голосів на наступній сесії восени - за відповідні зміни до Конституції про перейменування області. Сподіваємося і прагнемо усіма силами душі цього величного акту прийняття національної спадщини. Слава Україні і її героям усіх часів!

! Нащо говорити там, де треба діяти

Богдан
Хмельницький

Кого підтримає «Рух Нових Сил»?

Григорій ДАВИДЕНКО

- На Заході і Сході України люди питають про одне й те ж – кого підтримає «Рух Нових Сил» на президентських виборах? І з ким буде єднатися для перемоги на парламентських? Сумно, що рік тому наша політична сила залишилася сама з народом України під стінами Верховної Ради. Інші партії не підставили плече задля імпичменту діючому Президенту України, ухвалення нового виборчого закону тощо, коли на марші в Києві виходили більше п'ятдесяти тисяч людей. Пояснили – нащо тепер мерзнути, коли через рік наш спільний кандидат легко перемає Петра Порошенка, який втрапив довіру виборців? Тепер всі бачать, що це не так просто, потрібен один сильний лідер, який би переламав ситуацію. Сьогодні в Україні діє не система влади, а контрольований хаос. Саакашвілі був єдиним, хто потужно боровся з нею, за що й був викинутий з держави. Тепер в Україні повний політичний вакуум.

Сьогодні ви питаєте мене – кого оберемо замість Порошенка? Єдиного лідера в українській опозиції ще немає, хоча до 31 березня залишилося сім тижнів. З нас досить пустопорожніх обіцянок, потрібна конкретна програма і здатність реалізувати її. Дивіться, після виборів 2014 року до парламенту прийшли нові політичні сили, які гучно декларували демократичні перетворення. Але перша угода, яку підтримала Верховна Рада після Майдану, була з Ринатом Ахметовим - за нею він отримує п'ятнадцять відсотків до власної кишені з кожного кіловату електроенергії! Тому ми наполягаємо на підтримці програми «Руху Нових Сил» найбільш патріотичним і дієвим кандидатом. Вона включає:

1) план 70 днів;

Саме це питання найчастіше лунало на зустрічі прихильників політичної сили з одним із лідерів партії Давидом Сакварелідзе 9 лютого в Дніпрі. Згуртовані потужною боротьбою проти діючого режиму, до великої зали готелю «Заграва» прийшли і приїхали люди з обласного центру та різних країв Січеславщини. Всі прагнули почути, як діятиме партія в умовах, коли немає власного кандидата на цьогорічних президентських виборах? Тому з відповіді на спільне питання і розпочав зустріч Давид Сакварелідзе:

2) інструменти прямої демократії, щоб обмежити олігархів у діях.

Питання стоїть так: хто із зареєстрованих кандидатів готовий підписатися під нашими вимогами? Перемовини ведуться з Андрієм Садовим, Анатолієм Гриценком, Русланом Кошулинським і ще з деким. Поки що ніхто з них не заявив – готовий взяти долю країни на плечі і підтримати нашу програму. Відтак і ми не готові до тісної співпраці з конкретною людиною. Чи підтримує «Рух Нових Сил» Юлію Тимошенко? Ні. Михайло Саакашвілі вітав її політсилу в день висунення кандидата, адже вона з партійцями сприяла його поверненню в Україну і захищала в судах. Але голосувати за неї заклику не було.

План «70 днів»

На зустрічі він детально не обговорювався, бо добре відомий прихильникам «Руху Нових Сил». План напрацьований партією влітку 2017 року для кардинальних змін країні за 70 днів, або за п'ять сесійних тижнів нової влади у Верховній

Раді. Це дасть потужний поштовх для прискореного руху України, бо будуть ухвалені закони, що реформують державне управління, податкову та митну політику, освітню і медичну галузі. Для прикладу: перший сесійний тиждень передбачає створення антикорупційних судів, скасування застави для корупціонерів, пом'якшення покарання в обмін на повернення активів та викриття спільників, заборона прокуратури, СБУ та поліції тиснути на бізнес, ухвалення закону про імпичмент Президента України, нового закону про вибори, зняття депутатської недоторканності, заборона олігархам володіти телеканалами.

Тобто лише за один тиждень можна суттєво наблизити демократичні перетворення, про які громадяни України мріють десятиліття! Заходи другого тижня є не менш потужними - ліквідація районних і державних адміністрацій, спрощення ведення бізнесу, повне оновлення високопосадовців тощо. Надзвичайно важливим є те, що план розроблений на підставі практичних

кроків у Грузії, здійснених командою реформаторів у часи Саакашвілі.

- У Грузії ми ухвалили закон про «злочини в законі» - олігархів, - повідомив Сакварелідзе. - Зараз в Україні влада зосереджена в руках кількох олігархів, вони мають депутатські фракції в парламенті, це не дає країні розвиватися. Якщо нічого не змінювати, молодь і далі їхатиме з України в пошуках роботи. Тому в законодавстві треба чітко прописати, що мають виконати олігархи, щоб бути підприємцями, а не монополістами. А ще ми наплодили армії чиновників, які заважають людям жити. Їхне число треба скоротити приблизно в два з половиною рази із підняттям зарплати. Теж саме стосується правоохоронців. Тепер в Одесі прокурорів називають «бізнесменами без статутного капіталу» за постійне втручання в бізнес, це процвітає скрізь. Порушників присяги в погонах треба негайно звільняти навіть за єдине правопорушення. І притягувати до відповідальності, тоді буде лад.

Основне – відстояти вибір українців

Впродовж двогодинної зустрічі Давид Сакварелідзе відповів на всі запитання присутніх. Зокрема самостійно чи у спілці «Рух Нових Сил» братиме участь у парламентських виборах восени? Це буде єдиний блок ідеологічно близьких партій, які мають втілювати «план 70 днів» у життя. Чи є шанс, що ця Верховна Рада виконає коаліційну угоду і ухвалить новий закон про вибори? Таке станеться лише тоді, коли під парламентом стоятиме 100 тисяч людей, які змусять депутатів виконати обіцянку. «Мажоритарники» не хочуть за це голосувати, бо діюча система дозволяє їм завдяки фінансовому ресурсу легко потрапляти до законодавчого органу.

А основним завданням тепер є участь у президентських виборах членами комісії і спостережачими від згаданих чи близьких за програмою кандидатів, щоб відстояти вибір українського народу. Давид Сакварелідзе запросив усіх прихильників «Руху Нових Сил» це зробити. До цього ж закликав і голова обласної організації, депутат Дніпропетровської облради Анатолій Гаїворонський:

- Головне зараз – захист інтересів виборців, не допустити фальсифікації на жодній дільниці. Ми з вами об'єднані єдиним прагненням – навести лад в Україні. Приходьте в Дніпрі на Старокозачку, 7а, де знаходиться обласний офіс партії, приводьте людей. Лише разом ми переможемо корупцію в Україні. Можливо, буде єдиний кандидат, який не побойться кардинальних змін, які зробив у Грузії і зробить Саакашвілі в Україні після нашої перемоги. Основне – щоб цей кандидат був більш демократичним, ніж двоє-троє «рейтингових».

Наприкінці лунало:

- До зустрічі на виборчих барикадах!

З приводу

Петро ЛУК'ЯНЕНКО

Восьмого лютого Україна прощалася зі своїм сином, який склав голову, захищаючи нас. Сергій не покинув під обстрілом пораненого товариша, ціною життя врятував його. У старшого сержанта 42-го окремого батальйону 57-ї окремої мотопіхотної бригади Сергія Гузенка залишилися на Херсонщині батьки, два старших брати та вагітна дружина... У такій важкій ситуації не-об-хід-но(!) глибоко усвідомлювати свою місію під час виборів.

- Почався надзвичайно складний і дуже відповідальний рік. Треба розуміти: вибори президента - це не просто вибори президента, це вибори верховного головнокомандувача під час війни, - сказав у прямому ефірі телеканалу «Прямий» депутат-свободівець Андрій Ілленко. - Виклики перед нами величезні, як і загрози. Треба обрати такого президента, для якого інтереси Нації і Держави вищі за свої особисті..

Як віднайти такого у довгезлезнаму списку? Свій рецепт вибору президента запозив нам Левко Лук'яненко – символ незламності українського духу:

- При виборах кожен має з'ясувати національність кандидатів. Виокремити українців і вже потім визначити, хто з них найпатріотичніший, має кращу освіту, професійну підготовку, життєвий досвід, довів на ділі свою моральність та людську порядність. Хто з

Звіритися з думкою...

Українські велети розуму і духу потрібні зараз кожному українцю, коли настає важливий час вибору. Подумки радячись з ними, ми знайдемо правильне рішення. Бо сьогодні, обираючи того чи іншого кандидата, ми визначаємо долю України на наступних п'ять років. Можливо, і подальшу. Що таке п'ять років історії - мить, а в житті кожної людини не так вже й мало. Тим паче, в країні воюючій, коли помилка з вибором президента може коштувати навіть державності! Чи можемо ми легковажити, коли уже стільки років йде московсько-українська війна і майже кожного дня гинуть наші хлопці на передовій?

них дбав і дбатиме про Україну, а не своє збагачення.

Свого часу, коли Левко Лук'яненко був кандидатом у президенти, він об'їздив усі області. Майже кожен виступ закінчував словами «ваша справа, за якого президента голосувати, але молю: проголосуйте за незалежність України!» Той період був унікальним, оскільки всі шестеро кандидатів – і комуністи, і націоналісти, і соціалісти – агітували за незалежність. І це дало результат у 90% голосів.

- Що сталося далі? – задував він. - Після проголошення незалежності почала діяти арифметика. Так, комуністи проголосували за незалежність. Але залишилися при владі. Хто б їх усунув? Самі себе вони не усунуть. А опозиції була третя частина... Тому закони проходили в їхній редакції, а не нашої. І ми втратили вплив. В Україні не вишло переходу від колоніального стану до незалежності. Було переповзання. Воно до сьогоднішнього дня не завершилося.

На його думку, у головах значної кількості українців досі залишається рабська комуністична психологія. А перевірити важко: - Мойсей виводив євреїв з єгипетської неволі 40 років. Водив їх

по пустелі, поки не померли старі люди і не народилося нове, вільне покоління. Старе ж тягнуло в Єгипет, бо там давали їжу і роботу. От у нас є нове покоління, яке народжується в умовах свободи. Прискорити прогрес майже неможливо.

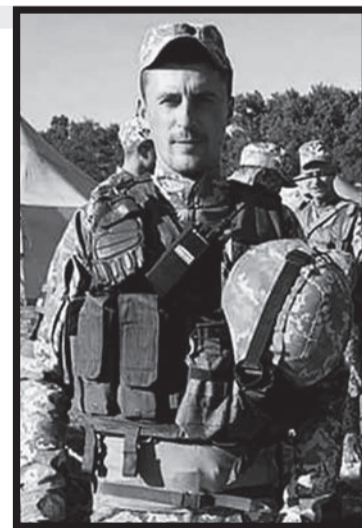
Не дати себе одурити

Сьогодні треба обирати не «флюгерів», що намагаються сподобатися якомусь більшій кількості електорату, а людей з позицією, які довели її конкретними справами. Бо можемо знову наступити на ті ж граблі, а потім бідкатися, що втратили шанс і можливість нарешті перемогти окупанта і жити гідно. Чомусь нам завжди чогось не вистає для прийняття правильного рішення в історично важливий момент. А потім поїзд іде, ми наздоганяємо його, втрачаючи час, матеріальні ресурси і людські життя кращих українців. Вибори в Україні - це завжди один із таких моментів, коли надважливо не полінуватися, детально ознайомитися з біографією кандидата, його програмою. Не вирити красивим промовом, а уважно подивитися, що конкретно суспільно-корисного він чи вона уже

зробили для країни. Зважаючи на провідний кандидатом життєвий шлях, гарно подумати, чи виконуватиме він програму в разі обрання? Можливо, вона подана задля «галочки»? Кандидатів у президенти зараз хоч греблю гати, але коли їх «просіяти» через «сито», запропоноване Лук'яненком, то коло гідних значно звужиться.

Особливо важливо подумки звіритися з тими, хто віки боровся за Україну проти татар, поляків, московитів та інших загарбників. З тими, хто страждав у концтаборах Німеччини, Сибіру під час і після Другої світової війни. З тими, хто зараз стоїть у люті морози і неймовірну спеку, захищаючи Батьківщину від окупантів у неоголошеній війні Москві проти України. Скільки вже полягло наших хлопців у запеклій боротьбі проти знахабнілого підступного москвича! Перед пам'яттю полеглих ми не маємо права легковажити.

Особливе прохання до «гребочків»: якщо ви хочете в майбутньому мати її більше, не голосуйте за того, хто дає її під час виборів. Бо мета у нього одна: купити вас, а потім з вас же і здерти сім шкір, якщо виїде, а то й більше. Як правило, задобрюють вибор-

Доля Сергія Гузенка обірвалася у важливий час...

ців олігархи чи їхні ставленики. Треба добряче перевірити кандидата: можливо, за ним стоїть олігарх і він лише лялька в його руках! Вони, як правило, багато обіцяють, але на ділі нічого не робитимуть для покращення життя простого люду. Ми часто думаємо, що від нашого голосу нічого не залежить. Це велика помилка: не залежало б – не підкупляли б і не намагалися сподобатися нам обіцянками-бляцями! Кожен голос на вагу золота! Навіть в цій ситуації, з олігархією і корупцією, роль особистості в історії ще ніхто не відміняв. Наше завдання під час виборів віднайти таку особистість і дати їй та Україні шанс!

Микола ЯСЕНЬ

УЖЕ ТРИ РОКИ, як село Волоське прославилось мало не на весь білий світ. Адже три роки тому воно, ніби як єдине на планеті, встановило триметровий пам'ятник волоському горіху. Зовні він, правда, нагадує розріз людського черепа з двома півкулями головного мозку у ньому. Тому багато хто кепкує та докоряє, наче цим мешканці села хваляться, що це вони чи не найрозумніші бодай у межах Дніпропетровської області. Хоч горіх на постамент занесли в пам'ять про полонених колись запорізькими козаками волохів, саме які за переказами і завезли у ці краї волоські горіхи. Інша річ, що мало хто навіть здогадується, з якими тривогами та

рут, які смердять різними хімічними речовинами». Ще райдержадміністрація побивалася від того, що на вилучення і знешкодження вкрай згубної знахідки знадобиться ніби не менше 20 мільйонів гривень, а це велика сума не тільки для села, але й для району.

Згодом з'ясувалося, що це не єдина біда. Щоб шукати підприємство, яке б взялося за знешкодження «покладів», приблизної їх «кваліфікації» - що це «залишки старого складу отрутохімікатів і, можливо, самі отрутохімікати, термін використання яких давно скінчився» - замало. Необхідно точно знати, що саме доведеться тут виймати і на якому полігоні вийняте утилізувати. Тому залучили Інститут геохімії навколишнього середовища Національної Академії наук України.

Та тут і вдруге грим несподівано грюкнув та розгулялася гроза, якій скоро рік виповниться, протягом котрого не вщухає. У ситуацію втрутилися люди в погонах правоохоронців. Спочатку за поданням старшого слідчого Головного управління Національної поліції в області Бабушкінський районний суд Дніпра заборонив Новоолександрівській ОТГ перераховувати оті півтора мільйона гривень, які належало сплатити «ВД Стар» за ліквідацію страшного «вулкану» у Волоському. Однак «ВД Стар» звернувся уже в обласний Господарський суд з вимогою витребувати з громади не тільки півтора мільйона, а й «штрафні» за затримку платежу «за надані послуги». Громада усіма правдами і не правдами намагалася оскаржити та

УРАГАННЕ ЗАБРУДНЕННЯ І НАВКОЛО НЬОГО

переживаннями насправді живуть три останні роки селяни Волоського. Це якщо не сказати, що і в страху за себе та своїх дітей і онуків.

Незважаючи на те, що, увійшовши до Новоолександрівської об'єднаної територіальної громади, Волоське зайнялося будівництвом у себе Європи, як це навперей писали та розповідали місцеві ЗМІ. Усі вулиці заасфальтували, 80-літню школу і трохи молодше приміщення дитячого садка зробили по суті новенькими. Бібліотеку перетворили на сільський міні-палац для спілкувань і дозволя. Причому, за віком для усіх мешканців разом і порізно. Ще гордість - тренажерний зал і для занять фітнесом, послугами якого також користуються від малих до найстарших, і користуються безкоштовно. Старосту села Андрія Пінчука радше, що «молоді відають перевагу не тенділкам, а тренажерним залам, а трохи старші - палацу інтелектуальних ігор та спілкувань». Зараз тут приступили споруджувати Набережну - село ж на березі Дніпра при впадінні у нього Мокрої Сури, - і що Набережню задумали дійсно назвати Європейською. Коротше, живи - не хочу.

А тепер у Волоському ховається міна вповільненої дії.

Після чого і ще дужче грюкнув грим. Так-таки мають місце елементарні хімічні препарати, котрі застосовувалися у сільському господарстві в середині минулого століття. Але це півбиди. Справжня біда, що Інститут «перекваліфікував» захоронення згубних нечистот в «ураганне забруднення ґрунту сполуками ртуті, яке за різними їх видами допустимі норми перевищує в 153 - 211 разів». Іншими словами, у Волоському фактично розкрили 3-підметрової товщі землі «вулканічний» кратер безбездіжних вивержень. День і ніч цей кратер почав «дихати» все одно, що радіацією. Наявність же ртуті теж пояснили: років 60 - 70 тому існувала, виявляється, препарат для передпосівної обробки насіння, які містили в собі ртуть. Це тоді було, очевидно, таємницею, небажаною для розголошення. Тепер от «спадщиною» вона нагадала про себе.

І справді все було б гаразд, якби в рамках «европізації» не розгорнули прокладання у селі сучасних водогонів - «там, де їх уже двадцять літ не було» - з фільтрувальними станціями. Отож вода подається за всіма вимогами питна. Але коли облаштували її постачання, в самісінькому центрі Волоського, на його вулиці Центральної натрапили на присипані сховища отрутохімікатів. І за першою версією, можливо, що й пестицидів. Хоч звідки вони тут на метрової глибині взияли, ніхто до пуття не знав і не міг зрозуміти. Нинішній центр села - це на пам'яті переважної більшості старожилів колишній пущир, на якому згодом споруджували стадіон. Лише згодом нарізали тут вулицю новоселів. Та дехто задає, що ще у 50-ті роки минулого століття тодішній тут радосп на пущирі мав склади «байрачного типу». Для всілякої господарської всячини, і цілком можливо, що «зберігав у них і так звааний дуст, який тоді дуже широко використовували у боротьбі зі шкідниками рослин і збіжжя зернових».

Невідомість, а також розміри «покладів» - не менше 70 кубічних метрів - налякали селян. Пригадується, Дніпровська районна адміністрація провела прес-конференцію і надто переймалася від того, що «виявлено небезпечне захоронення якихось от-

відхилити позов. Упирився до тих пір, поки цей же Господарський суд та не виніс ухвалу про примусове з неї стягнення «вказаних сум». Дівається до нікуди - як миленькі заплатили усе до копійки.

Але з якої причини, запитаєте ви, правоохоронні органи здійняли такий переполох? Зрозуміло, що ТОВ «ВД Стар» за тендером - себто за конкурсом-відбором - виграло право здійснити утилізацію відкритої знахідки. Оскільки запропонувало вигідніші умови, ніж інші учасники тендеру. Тільки ж от заднім числом раптом з'ясувалося, що це товариство... не мало ліцензії на виконання настільки специфічних робіт, як «переробка відходів». Оскільки зареєстроване воно як ТОВ, основний і єдиний вид бізнесу якого - ви не повірите - роздрібна торгівля. Справді не конфуз навіть, а щось гірше: Новоолександрівська ОТГ у цій ситуації просто не мала права укладати Договір з ТОВ «ВД Стар». А значить, здійснила як мінімум службове правопорушення. Не випадково же слідом за Нацполіцією обласна прокуратура попросила Апеляційний Господарський суд визнати недійсним і мерщій скасувати рішення Тендерного комітету стосовно «ВД Стар», і суд задовольнив її прохання.

У керманців Новоолександрівської ОТГ разом з жителями Волоського знайшовся один-єдиний «аргумент» на свою користь: ТОВ «ВД Стар», мовляв, не саме провело виймання та захоронення на спеціальному полігоні «ртутного ураганного забруднення ґрунту», а найняло інші фірми, котрі мали дозвіл на такого

виду діяльність. Але сталася промашка, якщо так можна сказати. Справа в тому, що «ВД Стар» найняло субпідприємців як підприємство, яке займається торговими операціями - щось купує або щось продає. А наше законодавство категорично забороняє продавати чи купувати послуги такого характеру, як з утилізацією хімічних речовин. Очевидно, не випадково. Бо це ж все одно, що гра з вогнем, згодні! Але у даному випадку утилізація «через посередника» ще й викликає нехорошу, м'яко кажучи, підозру. А саме: і півтора мільйона було, мабуть, забагато, бо ж хтось тим, що передбачався вигідний «відкат» якщо не для обох сторін обробки, то для однієї точно. Тим паче, що підприємств, котрі мають ліцензії на знешкодження небезпечних речовин, в Україні раз-два - і все. То вони добре відомі, в тому числі були відомі і Новоолександрівській ОТГ. Більше того, пропонували їй свої послуги. Навіщо ж було наймати посередника внятиково з торговельними повноваженнями?

То погодьтесь, що підозра цілком реальна. Прокуратура, скажемо вам, доволі ретельно, схоже, підійшла до вивчення явно незаконної і тому хитрої «операції». Її слідчі побували на полігоні - а він, до речі, єдиний в Україні, - де консервуються ртутні відходи. І переконалася, що вони там закладаються в спеціальні алюмінієві цистерни. Але водночас і посяла нові сумніви-підозри. Бо слідчі переконались, що загалом ртутні відходи зберігаються в алюмінієвих ємностях. Але чи зберігаються не за документами, а в натурі там і відходи, доставлені з Волоського, цього однозначно встановити... не вдалося. Тобто ймовірний навіть варіант, що волоське «сховище» лише на словах і паперах вийняли й вивезли на спеціальний мотилышник - розумієте, про що їде мова?!

Коротше кажучи, Дніпропетровська обласна прокуратура домоглася, що волоський тендер наразі відмінили. А як бути далі, ніхто поки що вирішити не може. У сільраді Новоолександрівської ОТГ з відчаю «жартують», наче нічого іншого не залишається, як взяти забруднені ртуттуті кубометри назад додому, закопувати туди, де вони лежали добрих чимдесять літ, а потім відкопувати знову. Волоський же народ перебуває у стані збудження, оскільки «все може бути». У тому числі і те, що виявлені небезпечні поклади ніхто справді й не чіпав. Себто вони там досі лежать. Гроші взяли, поділили - і «кішки» прикопали назад. Отож умили та від задоволення потерли руки. А в Громадській раді обласної екологічної інспекції заявляють, неначе у будь-якому випадку для перевірки і остаточного знешкодження «вулкану» тепер півтора мільйони не вистачить. Знадобиться уже ніби не менше 4-х мільйонів.

Р.С. Уже підготувавши цей матеріал до друку, мій раптом подумали ось що: живемо з вами зараз у такій «непередбачуваній» і корумпованій державі, що це зараз цілком ймовірно ще дужче ширше коло ласих співучасників намислило насправді розділити між собою уже більше, ніж півтора мільйона - усі чотири. Отож не хочуть ловити гав, поки свавілля в Україні немає меж. Чи дізнається правду на своїм віку нинішні покоління жителів Волоського? І коли вернеться до них спокій за своє здоров'я та здоров'я нащадків?

М.Я.

ОБМАНЮВАТИ не стану, бо не ознаю, правда це чи ні, а тільки потрапив якось в одне село, а там розказують, що кінець світу колись же «насправки уже не раз ждали». Одряду після війни ніби першій раз. У 1946 році або 47-му чи 48-му - точно не пригадують. В ті роки жила у цьому селі тітка Марта - дуже розумна на речі, отож балакуча, «перебалакати її ніхто тут не міг». Прислали тоді туди молоденьку вчительку української мови та літератури, то вона, розповідають, задррила тітці Марті. «Мене, - казала, - вчили за словами у кишені не лізти, одначе у тітці Марти це краще виходить». Два сини було у Марти, отож був і чоловік. Добрий хазяїн, ковалем

працював у кузні, яку сам і збудував. Єдиний недолік - Харитон, як звали Мартинового чоловіка, любив битися. Тільки щось не по-його - пускав у хід кулаки. А вони у нього були здорові і важкі, як пудові гири. Своєю «розумну» Марту одною з перших якось і побив так, що вона навіть оглухла.

І от в один з перших повоєнних років і пішли чутки, наче такого-то дня «не минувати кінця світу». Радіо

Нечипоренко історія МИКОЛИ НЕЧИПОРЕНКА

тоді в селі ще не було, не то що телебачення. Газети сюди також майже не доходили, як оце й зараз - хоч зараз зовсім з іншої причини, бо просто щ пошти по селах зараз закривають. Наша ж мова ще про післявоєнні роки. То звідки взялася тоді ця новина про кінець світу, як вона потрапила у село, ніхто до пуття не знав. Одначе глуха Марта її почула і першою заходила розносити від

щель. Харитон же подався у кузню, а обох синів Марта послала в посадку за дровами. Сама ж, як потім у селі узнали, знесла з горища домовину і в хаті виставила на трьох стільцях. Замостила її знизу соломою, ділі поклали кращій, який мала у ті часи, ліжник, подушку також не забула. Передогагнулася у все приготовлене на смерть, котре тільки у неї було, і залізла в труну. Вмостилися у ній

хати до хати. Налякала усе село. Дехто й шкoduвати почав, що «мало її Харитон бив». Треба, мовляв, було так, щоб і німою стала!

Але повірити тітці Марті довелось, коли дізналися, що вона наказала своєму чоловіку змайструвати для неї труну. Ти, сказала Харитону, як хочеш, а я сплочивати вічним сном, де кінець світу застане і привалить, не буду. Ляжуть тільки в домовину! Харитон, аби Марта відчепилася, і збив труну. Але «від людських очей» сховав її на горищі.

Прийшов день, який ніби мав стати останнім для всіх. А оно день як день - зранку зійшло сонце, біля сільмагу зібралася черга, бо чи то ситець обціяли привезти, чи то вермі-

перешива

якогога зручніше, склала руки і... Перед обідом вернулись сини з дровами, зайшли у хату з надією сісти до столу, а там домовина і мати у ній. Перелякались хлопці, бігом назад і вже у дворі підняли крик: «Ой, наша мама померла!» Почули сусіди, миттю збіглися. Когось послали за Харитоном у кузню, а жінки пішли дивитися, що з їхньої сусідкою ж сталося. Переступили поріг і заголомили: «Що ти, Марто, наробила? На кого синочків покинула?» Тільки ж виявилось, що коли тітка Марта вляглася у труну, хороше і затиш-

Як каністра перелачала американця

Ви ще маєте пам'ятати не такі й далекі роки, коли у нас бензин був у великому дефіциті. Заправити автомобіль навіть «крутим» вдавалося лише по-блату. У ті часи і довелось мені з колегами зустрічатися у Києві, у Борисполі з літака, та везти у Дніпропетровськ американського журналіста на ім'я Білл. Він у себе вдома в одному зі штатів редагував сільськогосподарську газету, і прибув вчити нас висвітлювати у пресі життя аграрників. Існувала заснована США Корпорація сприяння земельним реформам в Україні, то вершила вона, наче необхідна професійна допомога і українським газетарям. Наче ми тут зовсім тупі і темні були, і не відали та не знали, бідолахи, як свої газети по-новому робити.

І от вирушили ми на автомобілі з Борисполя під кінець дня. Ледево, до речі, завантажилися. Гість прилетів з трьома величезними «тюками» багажу, прихопивши з дому, мабуть, усе, що вважав за потрібне. Думаючи, очевидно, що їхав у дикі краї, де нічого не знайдеться з будь-яких побутових і дробиць. Стояла вже осінь, темніти починало рано. За порадою нашого «водія», фермера з Криничок Володимира Верховського, ми не стали затримуватися і вечеряти в аеропорту, а накупили провізії в дорогу. Щоб «перекусити» десь на природі, здолавши, може, і сотню кілометрів у бік Дніпропетровська. Так і вчинили - зупинилися на в'їзді у яесь тихе

село біля криниці при трасі. І відразу почали розкладати на капоті машини всякі харчі, що, як помітили, сподобалося гостю. Досі в його очах читалося німе запитання, чому це в нічну подорож залишили його голодним, а ми зі своїми знаннями англійської не змогли до пуття пояснити, що «повечеряємо в путі». Зате тепер і без слів Білл аж засвітився обличчям. Далі і сталося те, що сталося: мій колега Валера Іншаков, пальцем стукаючи під горло, запитав Білла, згоден він чи ні випити з нами? Спиртного, ясна річ. Валерину «англійську» на цей раз американець зрозумів. Вигукнув, що «їєс», «о'кей» і тому подібне. Аж підстрибуючи, коротше, погодився.

За мить же ми раптом почули ледве не скажений крик американця. Ні, навіть зойк, в якому спершу вчувався якийсь подив, а далі і незбагненний нам переляк. І ще щось в перемішку зі страхом чоловіка, якого ледве не силують чи й не «гвалтують» чинити щось страшне. Білл з усіх сил мотав головою, очевидно, що їхав у дикі краї, де нічого не знайдеться з будь-яких побутових і дробиць. Стояла вже осінь, темніти починало рано. За порадою нашого «водія», фермера з Криничок Володимира Верховського, ми не стали затримуватися і вечеряти в аеропорту, а накупили провізії в дорогу. Щоб «перекусити» десь на природі, здолавши, може, і сотню кілометрів у бік Дніпропетровська. Так і вчинили - зупинилися на в'їзді у яесь тихе

село біля криниці при трасі. І відразу почали розкладати на капоті машини всякі харчі, що, як помітили, сподобалося гостю. Досі в його очах читалося німе запитання, чому це в нічну подорож залишили його голодним, а ми зі своїми знаннями англійської не змогли до пуття пояснити, що «повечеряємо в путі». Зате тепер і без слів Білл аж засвітився обличчям. Далі і сталося те, що сталося: мій колега Валера Іншаков, пальцем стукаючи під горло, запитав Білла, згоден він чи ні випити з нами? Спиртного, ясна річ. Валерину «англійську» на цей раз американець зрозумів. Вигукнув, що «їєс», «о'кей» і тому подібне. Аж підстрибуючи, коротше, погодився. За мить же ми раптом почули ледве не скажений крик американця. Ні, навіть зойк, в якому спершу вчувався якийсь подив, а далі і незбагненний нам переляк. І ще щось в перемішку зі страхом чоловіка, якого ледве не силують чи й не «гвалтують» чинити щось страшне. Білл з усіх сил мотав головою, очевидно, що їхав у дикі краї, де нічого не знайдеться з будь-яких побутових і дробиць. Стояла вже осінь, темніти починало рано. За порадою нашого «водія», фермера з Криничок Володимира Верховського, ми не стали затримуватися і вечеряти в аеропорту, а накупили провізії в дорогу. Щоб «перекусити» десь на природі, здолавши, може, і сотню кілометрів у бік Дніпропетровська. Так і вчинили - зупинилися на в'їзді у яесь тихе

село біля криниці при трасі. І відразу почали розкладати на капоті машини всякі харчі, що, як помітили, сподобалося гостю. Досі в його очах читалося німе запитання, чому це в нічну подорож залишили його голодним, а ми зі своїми знаннями англійської не змогли до пуття пояснити, що «повечеряємо в путі». Зате тепер і без слів Білл аж засвітився обличчям. Далі і сталося те, що сталося: мій колега Валера Іншаков, пальцем стукаючи під горло, запитав Білла, згоден він чи ні випити з нами? Спиртного, ясна річ. Валерину «англійську» на цей раз американець зрозумів. Вигукнув, що «їєс», «о'кей» і тому подібне. Аж підстрибуючи, коротше, погодився. За мить же ми раптом почули ледве не скажений крик американця. Ні, навіть зойк, в якому спершу вчувався якийсь подив, а далі і незбагненний нам переляк. І ще щось в перемішку зі страхом чоловіка, якого ледве не силують чи й не «гвалтують» чинити щось страшне. Білл з усіх сил мотав головою, очевидно, що їхав у дикі краї, де нічого не знайдеться з будь-яких побутових і дробиць. Стояла вже осінь, темніти починало рано. За порадою нашого «водія», фермера з Криничок Володимира Верховського, ми не стали затримуватися і вечеряти в аеропорту, а накупили провізії в дорогу. Щоб «перекусити» десь на природі, здолавши, може, і сотню кілометрів у бік Дніпропетровська. Так і вчинили - зупинилися на в'їзді у яесь тихе

І ще ось що: гостював Білл у нас два тижні, і наш український борщ був готовий їсти і на сніданок, і на обід, і на вечерю. Кожен день, ясна річ - так він йому сподобався. А чорний хліб просив мало не цілими буханцями, оскільки у своєму житті йому «доброго їсти ще не доводилося». На десерт віддавав перевагу, до речі, кавунам. Дякувати Богу, знайомий фермер з того ж Криничанського району на прізвище Кобзар забезпечив нам кавунів досталь. Також подивували гостя тим, що не взяв за них ні копійки. «У нас не можна так, щоб не платити», - пояснював кожного разу, коли ми частували його кавунами.

Приїжджав до вас ділитися власним досвідом, але зараз у мене таке враження, що, наopakи, з вашим вертаюся назад. Фантастика!

! У кожній людині є бажання, які вона не повідомляє іншим, і бажання, в яких вона не зізнається навіть собі самій
Зигмунд Фрейд

Реєстрація оренди земельної ділянки

ДОГОВІР ОРЕНДИ ЗЕМЛІ - це договір, за яким орендодавець (власник земельних ділянок або органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 Земельного кодексу України від 25.10.2001 №2768-III) зобов'язаний за плату передати орендареві земельну ділянку у володіння і користування на певний строк, а орендар зобов'язаний використовувати земельну ділянку у відповідності до умов договору та вимог земельного законодавства.

Статтею 15 Закону України «Про оренду землі» від 06.10.1998 №161-XIV визначено істотні умови договору оренди земельної ділянки, а саме:

- інформацію про земельну ділянку, що передається в оренду: кадастровий номер, місце розташування та розмір земельної ділянки;
- термін дії договору оренди;
- орендну плату із зазначенням її розміру, індексації, способу та умов розрахунків, строків, порядку її внесення і перегляду та відповідальності за її несплату.

У разі якщо договором оренди землі передбачено здійснення заходів, спрямованих на охорону та поліпшення об'єкта оренди, до договору додається угода щодо відшкодування орендарю витрат на такі заходи.

За згодою сторін у договорі оренди землі можуть зазначатися інші умови.

Слід пам'ятати, що якщо договір не містить хоча б одну із зазначених істотних умов, він вважається неукладеним.

Слід також розділяти момент укладення договору оренди та момент державної реєстрації права оренди, що за ним виникає, адже орендар має право користуватися земельною ділянкою виключно після державної реєстрації.

Для державної реєстрації оренди землі, сторони (орендар та/або орендодавець) повинен звернутися до державних реєстраторів, визначених статтею 10 Закону України «Про державну реєстрацію прав та їх обмежень» від 01.07.2004 № 1952-IV, а саме: нотаріус, інші державні реєстратори (виконавчих органів сільських, селищних та міських рад, районних, районних у містах державних адміністрацій).

При цьому, якщо договір оренди нотаріально посвідчувався, здійснити реєстрацію оренди, що виникає в його результаті, вправі лише нотаріус, що здійснював зазначену нотаріальну дію.

Для проведення державної реєстрації права оренди земельної ділянки реєстратору (нотаріусу) подається заява на проведення реєстраційних дій та оригінали документів, необхідних для проведення таких дій, у паперовій або електронній формі у випадках, передбачених законодавством.

У разі якщо оригінали документів, необхідні для проведення реєстраційних дій, відповідно до законодавства, залишаються у справах державних органів, органів місцевого самоврядування, що їх видають, заявник подає копії документів, оформлені такими органами відповідно до законодавства.

Заява на проведення реєстраційних дій в електронній формі подається за умови ідентифікації заявника (фізичної або юридичної особи) з використанням електронного цифрового підпису чи іншого альтернативного засобу ідентифікації особи.

Іншими документами (їх копіями), які подаються із заявою є:

- а) документ, що посвідчує особу заявника;
- б) довіреність чи інший документ, що посвідчує представницькі повноваження у разі коли особа, яка звертається за державною реєстрацією діє як представник;
- в) копія реєстраційного номера облікової картки платника податку згідно з Державним реєстром фізичних осіб платників податків (крім випадків, коли особа через свої релігійні або інші переконання відмовляється від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податку, офіційно повідомила про це відповідні органи державної влади та має відмітку в паспорті громадянина України);
- г) документ, що підтверджує сплату адміністративного збору (обов'язковому платежу за проведення державної реєстрації), крім випадків, коли особа звільнена від сплати адміністративного збору;

- д) договір оренди земельної ділянки;

- е) витяг з ДЗК про земельну ділянку, окрім випадків коли нотаріус, який проводить реєстрацію, підключений до ДЗК;

Окрім того, якщо при зверненні за державною реєстрацією оренди виявиться, що право власності на земельну ділянку виникло до 1 січня 2013 року, але не було зареєстровано в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, державний реєстратор (нотаріус) здійснює також і його реєстрацію. При цьому, для державної реєстрації звернення власника є обов'язковим, право власності за заявою орендаря. Останній не зобов'язаний подавати документ, на підставі якого виникло право власності (договір купівлі-продажу, дарування, свідоцтво про право на спадщину, державний акт про право власності, тощо), за умови наявності інформації

про зареєстровану земельну ділянку в Державному земельному кадастрі.

За результатом проведення державної реєстрації права власності та похідного від нього речового права на земельну ділянку державний реєстратор (нотаріус) формує витяг. Саме витяг і є документом, який підтверджує реєстрацію права оренди.

Також слід зазначити, що у разі припинення договору, в тому числі його розірвання, необхідно звернутися до державного реєстратора для припинення права оренди. Якщо ця дія не буде виконана, в орендаря буде формальна підстава продовжувати користуватися земельною ділянкою, а також до припинення попередньої реєстрації зареєструвати нову оренду в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно буде неможливо.

За інформацією правового ресурсу «Протокол».

Вісімнадцятого грудня 2018 року Верховна Рада прийняла проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (№8584). Прийнятим законом пропонується внести зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, доповнивши Кодекс новою статтею 173-4, якою встановлюється відповідальність за булінг.

- малолітньої особи
- неповнолітньої особи
- інших учасників освітнього процесу

Булінг може здійснений будь-ким. Норма закону прописана таким чином, що вона не дає повного переліку осіб, які можуть чинити булінг, але при цьому наголошує, що може вчинятися малолітніми та неповнолітніми особами.

Внаслідок булінгу могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого. Важливий момент, що законодавець виділив булінг як негативне явище незалежно від настання негативних наслідків.

Відповідальність за булінг згідно з ст. 173-4 Кодексу про адміністративні правопорушення

Булінг (цькування), тобто діяння учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи або такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого, - тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних

мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин.

Діяння, передбачене частиною першою цієї статті, вчинене групою осіб або повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, тягне за собою накладення штрафу від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.

Вчинення малолітніми, або неповнолітніми особами віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років, правопорушення, відповідальність за яке передбачено цією статтею, - тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від двадцяти до сорока годин.

Діяння, передбачене частиною другою цієї статті, вчинене малолітньою або неповнолітньою особою віком від чотирнадцяти до шістнадцяти років, - тягне за собою накладення штрафу на батьків або осіб, які їх замінюють, від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або громадські роботи на строк від сорока до шістдесяти годин.

Неповідомлення керівником закладу освіти уповноваженим підрозділам органів

Національної поліції України про випадки булінгу (цькування) учасника освітнього процесу - тягне за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або **виправні роботи на строк до одного місяця з відрахуванням до двадцяти процентів заробітку**.

Протоколи за вчинення цього порушення уповноважені складати органи Національної поліції України, а притягувати до адміністративної відповідальності будуть місцеві суди.

Щодо кримінальної відповідальності

Оскільки нормами цього закону не передбачається внесення змін до Кримінального кодексу України стосовно запровадження кримінальної відповідальності за скоєння правопорушень, пов'язаних з булінгом (цькуванням), оскільки скоєння правопорушенням при вчиненні булінгу (цькування) інших дій, кваліфікуються відповідними статтями Кримінального кодексу України, зокрема - заподіяння тілесних ушкоджень різних видів тяжкості тощо, тому у цьому випадку правопорушник нестиме відповідне кримінальне покарання без додаткового зазначення про це у Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Віталій ГРИБ, юрист.

Булінг

Відповідальність

Змінами до статті 30 передбачено зобов'язання закладів освіти забезпечувати на своїх веб-сайтах відкритий доступ до правил поведінки здобувача освіти в закладі освіти, плану заходів, спрямованих на запобігання та протидію булінгу, порядку подання та розгляду заяв про випадки булінгу від здобувачів освіти, їх батьків тощо.

Крім того, змінами до статті 73 Закону, Освітньому омбудсмену надається право: здійснювати перевірку заяв про випадки булінгу в закладі освіти, повноту та своєчасність заходів реагування на такі випадки з боку педагогічних, науково-педагогічних, наукових працівників, керівництва та засновника закладу освіти; отримувати інформацію від центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки щодо загального числа випадків булінгу у закладах освіти за визначений період.

Прийняття закону органічно поєднується із впровадженням з 1 січня 2019 року посади освітнього омбудсмена.

Законопроект прийнято, залишилось чекати на підпис Президента України та його оприлюднення.

Що таке булінг за прийнятим законом, і хто та в якому розмірі несе відповідальність за його вчинення?

Булінгом може бути як активна дія, так і бездіяльність (мовчазне, безучасне спостереження, відсутність активних дій до його припинення).

Булінг може виявлятися у психологічному, фізичному, сексуальному насильстві.

Булінг може вчинятися не лише у формі вербальної комунікації, а й із застосуванням засобів електронних комунікацій,

Булінг може вчинятися щодо:

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

На порі, на часі

Кріп

Незмінний супутник петрушки - кріп - найкраще вдається в прохолодні періоди, оскільки його комфортний температурний діапазон - це +16-17°C. Навіть коли стовпчик термометра коливається між +5° і +8°C, листя кропу продовжують повільно зростати. А ось у спекотну погоду ця культура швидко втрачає соковитість, грубіє, не зростає, а намагається швидше випустити парасольки.

Насіння кропу теж проростає повільно. Навіть при +12-15°C воно може провести в ґрунті до 20 днів. Тут теж не обійтися без попередньої підготовки. Насіння кропу зазвичай замочують на 2-3 дні з обов'язковою зміною води через кожні 6-8 годин. Потім насіння просушують і висівають в грядки.

Селера

Незважаючи на те, що селера відрізняється непоганою холодостійкістю, стеблові та кореневі сорти зазвичай вирощуються розсадним способом. А все тому, що селера довго росте - від 80 до 210 днів. Насіння на розсадну починають сїяти вже в лютому. Для появи дружних паростків необхідно підтримувати температуру в інтервалі +18-25°C.

У ґрунт молоді сіянці можна пересаджувати, коли середня добова температура повітря встановиться не нижче +10°C, у жодному разі не раніше. Паростки селери виживають при -4°C, але все-таки тривалий вплив низьких температур призводить до цвітіння в перший рік життя. Дорослі рослини не бояться короткочасних осінніх заморозків до -7°C, а при великій кількості снігу зимують у ґрунті і швидко дають нову зелень навесні. Оптимальною температурою для росту і розвитку всіх видів селери вважається +15-22°C.

Білокачанна та інші капусти

Розсада будь-якої з численних різновидів капусти здатна пережити недовгі заморозки. Паростки качанної капусти не бояться -3°C, пекинської, кольорової або брокколі - -2°C. Правда, прихвилена морозом розсада дає менший урожай.

Капустяну розсаду частіше вирощують у парниках і теплицях, ніж вдома на підвіконні. Причина проста - батареї, які пашать жаром опалення в будинках не дають сіянцям розвинуватися. Якщо для швидкої появи паростків потрібна температура +15-20°C, то в перші дні життя досить +7-10°C. Інакше рослини сильно витягнуться, а для капусти це катастрофа. Всім капустяним потрібно багато світла, хороша вентиляція і прохолода - від 12°C до 24°C залежно від виду.

Ідеальні умови для формування гарного качана - +13-18°C. Спека уповільнює зростання капусти і перешкоджає утворенню качанів. У таку погоду капусту потрібно постійно поливати, щоб знизити негативний вплив високих температур. Дорослі рослини качанної капусти стійкі до заморозування до -7°C, а пізньостиглі сорти витримують аж до -9°C.

Цвітня капуста менш стійка до холодів порівняно з качанною. Вона не внесе морозів сильніших -2°C. Найсприятливіша температура для її розвитку 15-18°C вдень та 10-12°C вночі.

Качанчики пекинської капусти не втрачають своїх смакових якостей навіть після осінніх заморозків -4-5°C. А зелені суцвіття брокколі можуть пережити морози до -7°C.

Перелік холодостійких культур вищевказаних досить значним. Але все ж таки не повним. Дозвольте нагадати вам про багаторічні культури, стійкі до холодів. Це добре нам відомі ревінь, хрін, любисток, багаторічні види цибулі (батун, шніт, запашна цибуля), спаржа, щавель.

Холодостійкі

Які овочі варто передусім садити навесні

Що садити навесні на городі передусім? Відповідь на це питання одна - холодостійкі культури.

Чи відомо вам, що деякі городники висівають редиску ще взимку? Що кучерява капуста і під снігом непогано росте? Наша добірка найбільш витривалих овочів допоможе дізнатися більше про улюблені і малознайомі культури.

Кучерява капуста

У цієї листової капусти багато назв: капуста кале (або кейл), капуста браунколь (брунколь або грюнколь), нарешті - просто кучерява капуста. Цей неймовірно корисний овоч з кучерявими листями - рекордсмен серед холодостійких культур. Вона витримує морози аж до -18°C. Більше того, підморозжені листочки кале стають навіть ніжнішими й приємнішими на смак.

Насіння кучерявої капусти проростає при температурі ґрунту +4-5°C. Оптимальною температурою для проростання насіння і розвитку сіянців вважається +16-18°C. Як правило, насіння висівають, заглиблюючи його у ґрунт на 1-2 см. Залежно від сорту перший урожай кале зрізають через 2-3 місяці після появи паростків. Чим молодше листя, тим воно смачніше.

Пастернак

Пастернак не тільки стійкий до заморозків, але і спокійнісінько зимує під снігом. Ранньою весною він забезпечує нас першими свіжими коренеплодами. Головне, встигнути викопати корінці до початку росту. На другий рік пастернак зацвітає, а коріння при цьому втрачає свої смакові якості.

Сіють пастернак рано навесні. Мінімальна температура для проростання насіння - +2-3°C, оптимальна температура - +16-18°C. Перші паростки з'являються приблизно на 20-25 день. Тому щонайменше одна з процедур для прискорення не зашкодить. Молоді рослини витримують заморозки до -5°C, а дорослі - до -8°C. Найкраще пастернак зростає в прохолодну погоду, +18-20°C у добре зволоженому ґрунті.

Редис

Редис завжди садили раніше інших овочів. І правильно! Насіння редиски проклунуться вже при +2-4°C. А якщо температура буде близька до ідеальної (+15-17°C), перші паростки з'являються через 4-6 днів після посіву. Щоб прискорити проростання, насіння слід замочити на 24 години.

Паростки редиски витримують короткочасні заморозки до -2-3°C. Дорослі рослини ще більш витривалі: їм не страшні морози -5-6°C. Редис взагалі любить прохолоду. Найсмачніші і соковитіші коренеплоди з'являються при +16-20°C. При більш високих температурах плоди стають гіркими і грубішають. А тривала спека призводить до стрілкування рослин. Редис висаджують і під зиму, і взимку, і навесні.

Морква

Морква - ще одна холодостійка культура, яку завжди намагаються посіяти раніше, в кінці квітня. І хоча оптимальною температурою для проростання насіння є діапазон від +17 до 20°C, воно починає рости навіть у холодному ґрунті (+4-5°C). Паростки моркви зазвичай з'являються на 14-16 день після посіву. Цей процес можна прискорити спеціальною обробкою насіння.

Насіння висівають у пухкий ґрунт в борозенки глибиною до 3 см. В ідеалі моркву слід садити по насінню, дотримуючись відстані в один ґрунтий коробок між «сусідами» по борозні. Робота копітка, зате потім проріджувати не доведеться.

Цибуля-чорнушка

Всі види цибулі досить холодостійкі, але чорнушку навесні висаджують на гряд-

ки раніше за всіх. Як тільки відтане і ґрунт висохне, настає час посадки. Мінімальна температура, за якої починає проростати насіння цибулі, становить +5-10°C. Правда, при такій погоді паростків доведеться чекати довго. А ось при 18-20°C перше пір'ячко може з'явитися вже через тиждень після посадки. Цибулю висівають в борозенки на глибину 1-1,5 см.

Перо дорослої рослини цибулі легко переносить заморозки до -2°C, але при більш сильних морозах гине.

Багаторічні види цибулі і цибуля-порей не бояться зниження температури до -5°C. Батун, слизун, шніт та інші багаторічні види абсолютно не вимогливі до догляду, а весною починають нарощувати зелень всього при +5°C.

Крес-салат

Крес-салат - дуже холодостійка рослина. Вона буде зростати навіть при +2-3°C, нехай повільно, але вірно. В оптимальних умовах (близько +16-18°C) крес показує чудеса швидкості: проростає за 2-3 доби. Рослина добре переносить дефіцит світла. Її вирощують навіть без землі (на поролоні або ватному диску), настільки крес-салат невибагливий.

Як правило, крес вживають в їжу у вигляді проростків з першими сім'ядольними листочками. Так він смачніший і ніжніший.

Рукола

Рукола належить не тільки до холодостійких, але і до скоростиглих зелених культур. Вона цінується за незвичайний смак, що перетворює будь-який салат у вишукану страву середземноморської кухні.

Навесні руколу можна сїяти, починаючи з кінця березня. Щоб завжди бути з урожаем, посіви рекомендують проводити кожні два тижні аж до середини літа. Насіння проростає при температурі повітря +9-10°C. Ідеальними умовами для отримання добрих паростків вважаються +17-23°C.

Рукола годиться і для підзимових посівів. Висівають насіння в жовтні-листопаді, коли стовпчик термометра вже не піднімається вище нуля. Насіння заглиблюють в ґрунт на 2-4 см. Руколі потрібен простір, в тісноті вона грубіє, тому між рослинами бажано дотримуватися проміжок у 8-10 см.

Листова гірчиця

Насіння салатної (або листової) гірчиці наклювується вже при температурі +1-3°C. А при +18-20°C воно сходить практично миттєво - за 3 дні. Паростки стійкі до короткочасних заморозувань. Посів листової гір-

чиці проводять як навесні (квітень-травень), так і влітку (липень-серпень). Як і рукола, салатна гірчиця стрілкується при загущених посівах. Між кущиками повинно бути не менше 10-12 см.

Шпинат

Мегакорисний шпинат починає рости при +2-3°C. Це мінімальна температура проростання, в таких умовах швидких паростків не чекайте. А ось в +15-20°C через десять днів після посіву з'являються перші листочки. До речі, проростання можна прискорити, замочивши насіння у воді на 48 годин. Юні сіянці легко переносять короткочасні заморозки до -6°C. Для нормального росту і розвитку шпинату потрібна температура +15-18°C.

Шпинат краще сїяти навесні і добре поливати. Нестача вологи і спека призводять до передчасного цвітіння.

Горох

Гороху теж не потрібно багато тепла. Температурний мінімум для пробудження його насіння - +1-2°C. Для нормального розвитку паростків і формування пагонів вистачає +4-5°C. А в ґрунті, прогрітому до +10°C, горох проростає буквально за 3-7 днів. Молоді пагони гороху можуть вижити при -4-6°C. Проте заморозки послаблюють рослину і значно знижують її врожайність.

Боби

Як і горох, овочеві боби в середній смузі висівають в кінці квітня. Їх насіння проростає при температурі 4-8°C, а паростки витримують заморозки до -6°C. Тим не менш тривалий вплив холодів уповільнює ріст стебел і листків. І врожайність у підмерзливих рослин падає на 30%.

Петрушка

Петрушка теж не боїться холодів. Її можна сїяти рано, одночасно з морквою. Насіння починає проростати при температурі 3-4°C. Але через ефірні олії на поверхні насінини петрушка дуже довго сходить. Навіть при оптимальній температурі (18-20°C) перші паростки з'являються через два тижні. І чим холодніше, тим довше сходить насіння. Прискорити проростання можна промиванням насіння в теплій воді або замочуванням на вологій тканині.

Паростки без проблем переносять заморозки до -9°C. Повноцінний кущ петрушки витримує справжні морози (-10-12°C). І коріння, і листя петрушки чудово зимують під снігом. А з настанням весни радують дачників першою істинною зеленню.

Обласна щотижнева газета «ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»

Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.

ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»

Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74

e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua

www.facebook.com/farmer.dp.ua

Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1983907. Тираж у лютому 9212.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій. Гонорар сплачується тільки за замовленими матеріалами.

©Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі. Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці. Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове. Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».

Передплатний індекс 60092

В Україні всім добре відома кукурудза. Адаже кожен із нас у своєму житті пробував недозрілі і проварені солодкі качани білої або жовтої кукурудзи. У мене на городі росте кукурудза й інших кольорів: коричнева, зелена, блакитна, червона і навіть чорна. Чорна кукурудза у мене з'явилася недавно, тому сьогодні я хочу розповісти саме про неї. Родом вона з Перу, де її вирощують з незапам'ятних часів, дуже давно, близько семи тисяч років. Для перуанців це не тільки хліб, але й ліки від усіх хвороб, навіть за її допомогою лікують рак.

У стародавньому Перу чорна кукурудза росте практично по всій території - від морського узбережжя до високогірного плато, яке знаходиться на висоті трьох з половиною тисяч метрів. Тут індіанці вирощували солодку кукурудзу «чокліт». Інший сорт використовувався для підсмажування, третій для каші «МСОТ» і, нарешті, так звана «саракасі» йшла на виготовлення національного напою інків - «чичи». Коли запитав у перуанців, звідки вона взялася, отримав відповідь: «Бог послав з небес». Спочатку це були невеликі качани чорної кукурудзи, але поступово способом відбору і селекції качани стали великі. Без цієї культурної чорної кукурудзи перуанці не уявляють свого життя.

Сучасні перуанці (нащадки інків) стрункі і легкі. Їх жінки прекрасно знають, що місяць на напої «чича морада» - це не дієта, а харчування без голоду. Енергоємність цього напою вражає увагу: при малій кількості кілокалорій він дає велику кількість енергії. Інкі користувалися цим щосили. Існували спеціальні гінци-бігуни, які під час завдань пили тільки «чичу морада» без будь-якої їжі і за день покривали відстань по горах близько 50 миль (80 км). Напій «чича морада» - це найулюбле-

ніший національний продукт, гордість перуанців, який повністю насичує організм енергією, звільняє від шлаків звичайного харчування, насичує організм потрібною калорійністю без завантаженості шлунку.

Дізнавшись про це, мені самому захотілося виростити таку кукурудзу, але де взяти насіння? Після тривалих пошуків в Україні я так і не знайшов його. Правда, коли зневірився в пошуках, знайшов насіння в Москві. За п'ять насінин чорної кукурудзи з мене взяли 500 рублів. При складній інструкції вирощування я зупинився тільки на своїй інтуїції. Адаже кукурудза вона всюди кукурудза. І якщо вона

і солодкої чорної кукурудзи. Тепер маю кілька сортів і можу сам насолоджуватися напоєм «чича морада». Тепер мені не потрібні ніякі ліки.

У зернях чорної кукурудзи знаходяться важливі і необхідні для організму мінеральні речовини: солі калію, кальцію, магнію, заліза, фосфору. Її білок містить незамінні амінокислоти лізин і тітофан. Вона також багата вітамінами Е, В, РР та аскорбіновою кислотою. Мало хто знає, що чорна кукурудза чи не найбагатша вітаміном К, що так необхідний для нормального функціонування серця і судин, особливо в розрідженому повітрі

яких використовуються всі частини чорної кукурудзи, зерна і самі качани.

1. Застосування лікувальних цілях чорної кукурудзи у відварі (чича морада).
2. Зерна чорної кукурудзи (в настоянках, мазі, компресах).

3. Зерна чорної кукурудзи в симбіозі з грибом устилаго (мазі, витяжки, настої, примочки, компреси).

4. Оболонки качанів (листя качанів) разом з качанами (відвари, напарі, ванночки).

5. Суцвіття чорної кукурудзи (відвари, настоянки, ванночки).

6. Корені чорної кукурудзи.

У зерні кукурудзи знаходяться важливі і необхідні для організму мінеральні речовини: солі калію, кальцію, магнію, заліза, фосфору. Її білок містить незамінні амінокислоти лізин і тітофан. Також вона багата вітамінами Е, В, РР і аскорбіновою кислотою. Мало хто знає, що чорна кукурудза є одним з найбагатших джерел вітаміну К, так необхідного для нормального функціонування серця і судин і розрідженому повітрі гірських Анд. Також надає очищуючу дію на весь організм людини. Чорна кукурудза здатна виводити токсини, радіонукліди, очищати організм від інших шкідливих речовин, що накопичилися в клітинах. Качани чорної кукурудзи здатні захистити від раку, хвороб серця і старіння організму людини. Зростаючому організму допомагає набрати масу тіла та насичує його вітамінами і мікроелементами. Чорна кукурудза багата вуглеводами, які сприяють нормалізації і стабілізації рівня цукру в крові. Кукурудза - відмінне харчування і для м'язів, тому при прогресивній м'язовій дистрофії вона також незамінна.

Чорна кукурудза - ЕЛІКСИР ЗДОРОВ'Я

росте в Перу на висоті понад три км, то чому не буде рости в Україні, де найкраща в світі земля і кліматичні умови не гірші, ніж в інших країнах?

Для того, щоб переконатися в її схожості, я спочатку замочив у воді, додавши туди трохи марганцівки. Адаже марганцівка не тільки знищує шкідливі мікроби, але і є стимулятором росту. Коли з'явилися в зернях невеликі ознаки життя, на початку травня висадив прямо в землю. Приблизно через тиждень дружині сходи порадували мене. Особливо я не балував її добривами, вона росла, як і всі мої рослини, без хімічних добрив. У перший рік отримав хороші довгоочікувані качани, на другий рік дістав насіння

гірських Анд. Надає очищуючу дію на весь організм: здатна виводити токсини, радіонукліди, очищати організм від шкідливих речовин і накопичених. Виводить з організму надлишки холестерину. Так само допомагає позбутися від стресу і безсоння, перешкоджає від передчасного старіння організму. Качани чорної кукурудзи здатні захистити від раку, старіння і хвороб серця, цукрового діабету, схуднення і так далі. Відвар чорних зерен - це енергетичний напій. При низькій калорійності - енергоємність колосальна. Один літр густого відвару чичи без додавання фруктів і цукру надає працездатності без почуття голоду на три години. А три літри дає працездатності на повний робочий день фізичної праці. Чорна кукурудза створювалася кимось не просто для цілющого харчування, вона створювалася як ліки.

Чорна кукурудза й онкологія, або дружба чорної кукурудзи з підступним грибом устилаго в ім'я здоров'я. Те, що народності мочика, кечуа і надалі інки знали антибіотики - це достовірно. Вони накладали на рани зелену цвіль (продуцент пеніциліну), використовували грибні антибіотики, але те, що у них були знання про унікальну можливість чорної кукурудзи і патогенних грибів - мікроміцетів, ефективних антибіотиків - розуму незбагнено. Однак це так. Чорна кукурудза заражена грибом устилаго - це натуральний антибіотик.

Устилаго - так називається цей паразитний грибок, який поселяється на паростках молодих рослин і чекає години, коли ті почнуть колоситися. Тоді він проростає на колосках чорної сажкою - на пшениці, житі, просі, ячмені й кукурудзі. Багато хліборобів витрачають великі гроші, щоб позбутися цього паразита. Є понад сімсот різновидів цього грибка. І кожен з них має свою специфіку і вражає певну рослину. Грибок вважається особливо небезпечним паразитом не за отруйністю, а за здатністю заражати певні злаки, тому зерно спеціально протрують перед посівом, щоб знищити його.

Цілющі властивості чорної кукурудзи

Завдяки своїм лікувальним властивостям чорна кукурудза понад сім тисяч років застосовується в медицині племен: мочика, кечуа і найбільш усвідомлено при цивілізації інків.

Існує маса рецептів застосування, за

Кілька рецептів

Напій чича морада: чорна кукурудза 1 кг, ананас стиглий - 1 шт., яблука - 2 шт, гвоздика - 1 шт, кориця 1 паличка, лимон - 1 шт., цукор за смаком.

Спочатку помийте кукурудзу і фрукти. З ананаса зніміть шкірку. Яблука наріжте великими шматками. Все це складіть у кастрюлю і залийте чотирма літрами холодної води і варіть, поки не лопнуть ядра кукурудзи. Потім зняти з вогню, дати охолонути і процідити. При використанні додайте в нього цукор і лимонний сік за смаком. Можна додати нарізані дрібними шматочками інші фрукти. Можна і без ананаса, а тільки яблука.

Відвар чорної кукурудзи - це зниження цукру в крові при діабеті. Потрібно випити по чверті склянки два рази на день натщесерце протягом двох місяців. За цей час відбувається нормалізація цукру з 10 одиниць до норми.

Зниження холестерину і розчинення холестеринних бляшок: випити до літра в день відвару чорної кукурудзи. Він має антибактеріальну, фунгіцидну здатність, пити потрібно невеликими порціями без цукру з додаванням ананаса і лимона. Використовують зерна чорної кукурудзи при застійних хронічних бронхітах, суглобових захворюваннях, кисті хребта.

Профілактика раку шлунково-кишкового тракту: випити до півтора літра відвару чорної кукурудзи з додаванням м'яти.

Зерна чорної кукурудзи мають антибактеріальну, фунгіцидну здатність, пригнічуючи золотистий стафілокок, протипухлинну здатність. Використовують при бронхітах, запаленні легенів, раку легенів і бронхів.

Чорна кукурудза лікує: гепатит, жовчнокам'яну хворобу, ожиріння, панкреатит, нирковокам'яну хворобу, цукровий діабет, уретрит, холецистит, цироз печінки, цистит, виразкову хворобу шлунку та дванадцятипалої кишки, Кукурудзою зможу поділитися за умови, якщо ви надішлете свій підписаний конверт з марками

Володимир УДОД. с. Мишурина Ріг, Верхньодніпровський район, Дніпропетровської обл. 51610

РЕКЛАМА

“Укראгролізинг”
НАЦІОНАЛЬНА АКЦІОНЕРНА КОМПАНІЯ
www.ukragroleasing.com.ua

НАЙКРАЩІ УМОВИ ЛІЗИНГУ В УКРАЇНІ!

СТАБІЛЬНІСТЬ! ОПЕРАТИВНІСТЬ! ПРОФЕСІОНАЛІЗМ!

Дніпропетровська філія Національної акціонерної компанії «Укראгролізинг» приймає замовлення на сільськогосподарську техніку провідних вітчизняних та світових виробників на умовах фінансового лізингу та за договорами купівлі-продажу на 2019 р.

▲ ЦІНИ ВИРОБНИКІВ! ▲ ЛОЯЛЬНІ УМОВИ!
▲ ГНУЧКІ СХЕМИ ЛІЗИНГОВИХ РОЗРАХУНКІВ!

49098, м. Дніпро, провулок Мануйлівський, 73, офіс 704
e-mail: dniproizing@ukr.net
Тел. для довідок: (056) 766-30-54; 067-566-05-86,
068-679-45-94, 050-955-20-12; 097-402-90-34; 098 407-67-17

Ягідна ферма запрошує бажаючих працівників та бригади на сезонний період: польові роботи, збір ягід (суниця, малина), сортування та пакування ягід у сортувальному складі. Оплата праці гідна.

067 397 38 63 Царичанський р-н, с. Могилів

ПРОДАМ

СЕМЕНА кормових трав (люцерна, еспарцет, клевер, кострец, суданка і т.д.), сидератів, медоносів, гібриди і сорти подсолнечника, кукурузи і др. культур.

Тел. 095-17-15-312 www.semenatrav.com

Пишіть:

49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф. 109

Дзвоніть:

(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-968-64-84

Передплатити

«Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштово відділенні області до 25 числа кожного місяця. Передплатний індекс 60092.